

**DECANUS
COMMUNITATIS PHILO-
SOPHICÆ ET STUDII BONA-
RUM ARTIUM IN ACADEMIA
LIPSIENSI.**

Coll. diss. A
253, 24

1650 Coll. Diss. A. 253(h)

ZUM ABEGL
-OLIESEN 21. JAHRE 1860
JANOSCH DUDERSTADT BEGRENDE
ALLEGADA 21. MARCHA 1860
186312911

Nter διδασκαλίας τρόπος apud Aegyptios & Græcos non postremus ille fuit, qui in symbolis consistebat, in quibus præcipuum posuere studium Pythagoras, ejusq; discipuli Philolaus, Eurytus, Charondas, Saleucus, Bryson, Archytas Senior, Lysis, Empedocles, Zamolxis, Epimenides, Molon, Leucippus, Alcmaeon, Hippasus, Thymarides, &c. qui omnes συμβόλων ἐμφάσεις, καὶ ἀπόρητος ἐννοίας, symbolorum explanationes, significations & arcanae notitiae, quem quodq; sensum, aut qvid in se veritatis haberet, detegere & aperire, formamq; orationis ænigmatice & obseure adhibere, suis postea rebus applicare, imò ad omnes simul virtutes totamque vitam extendere, in more positum habebant.

Inter alia vero circumfertur & hoc Pythagoricum: Δαδίω Θάνον μὴ απόμενον. hoc est, facula thronum sedem ne expurgato. Qvod symbolum sibi qvid velit, sententiis hinc illinc distracti quaerunt multi. Qvosdam illud δαδίω Pythagoricum de φεγγείᾳ i.e. splendore seu claritate Philosophiæ interpretari videoas; sedem vero de ςωδίᾳ i.e. cantu animalium, quo tamen quid significatum esse censeant, nemo illorum explicat: Alii faculam istam τῇ Φυσικῇ θμητηδιότητι, naturali habilitati, aut etiam sapientiæ conferunt: Rursus alii sanctioris illius ac verioris Philosophiæ, ipsius videlicet Scripturæ Sacræ præcepta per dictā factem, intellecta volunt, quippe quæ sint ignis instar, suā naturā, μιασμῶν διποθητικά, prohibentia omnia piacula, scelera, errores, & impuritates: Deniq; sunt, qui Deum ipsum hoc emblemate adumbratum esse statuunt. Hoc indubitate est, ignem apud antiquos semper in maximō fuisse honore. In templo Jovis Olympici nocte dieq; ignis asservabatur. In fano quoq; Cereris & Proserpinæ piaculum erat extingui hunc ignem. Ægyptii ut sacrum; Persæ ut Deum præ cæteris colebant, eidem alimenta suggerebant, hostica omnia consecrantes illi, ea ut devoraret, provincias, urbes, simulacra deorum, illum ex Tyrii relatione, Dominum vocantes: verba Autoris sic habent: Πέρσαι Θύγοι τῷ θηροφέροντες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφὴν, θηλέγοντες, πῦρ δέσποτα ἔδιε: Ignis sacra faciunt Persæ, igni alimentum suppeditant, acclamantes: O Domine ignis, Comede! Et paulò post, eos refutans: Quem quidem deum non lignis tantum pascitis, aut victimis, aut suffitu sacro, sed longè majoribus,

) (2

quippe

quippe & Eretriam totam ipsasq; Athenas, & Jōnum sacra, Grecorumq;
statuas huic devorandas objecisti: Quid? quod igne, tanquam imagine
quadam Divinitatis dii ipsi delectari credebantur, eāq; quasi notā, hu-
manis negotiis advigilare, & instar militis adversus fortunæ lubricos
casus sub hōc signō excubare, quod non ignoravit Virgilius, qui my-
sterium hoc elucidavit:

Templa Jovi centum, lētis immania regnis.
Centum aras posuit, vigilemq; sacraverat ignem,
Excubias Divūm æternas.

Cui si nō dubio genuinum est illud Camilli, apud Livium, quando
ignem sacrum, Signum vocat & pignus imperii: quid, inqviens, de
æternis Vēstæ ignibus, signoq;, quod imperii pignus custodiā ejus tem-
pli tenetur, loqvar? Idem alibi æternos signes commemorat, ac condi-
tum in penetrali fatale pignus imperii. Qvia namque quædam quasi fidu-
cia contracta inter Deos ac homines, & hoc, ut ita dicamus, angelico
signaculo, (quod pignoris locō possideretur ab homine, in quo Divi-
næ Majestatis fulgeret species, penes hominem remanens) velut obsi-
gnata credebatur; ideo meritò pignoris locō ei traditum intelligebatur,
sub hac lege, ut per æternam illius ignis custodiam æternum quoq; sub
Deorum fide ac tutelā imperium speraret, cumq; sic idem ignis æterni-
tatis quoq; symbolum haberetur, ideo Principi præferri solebat. Quid
enim Princeps aliud, quām spiraculum quoddam perpetuō viventis im-
perii, cùm in successōribus Principes vivant; ignis autem, quasi æternæ
successionis potentiam in se habeat? Quòd & hoc referas licet, quod Per-
ſæ mortuō Rege, ignem sacrum in templis extinxerint, eundem simul
atq; defuncti manibus justa persolvissent, ex templo redaccenderint.
Quod ex Diodoro patet, inter signa mortis Alexandri M. hoc recensem-
te; πᾶσα δε τοῖς κτ̄ τὴν Ασίαν οἰκήσι τροφέταξε πὸ φῦλο τοῖς Πέρσαις ie-
ρὸν πῦρ καλύμδρον ἔπιμελῶς σφέσαι μέχρι αὐτὸν τελέσῃ τὴν χρονίαν. τότο
γειώθασιν οἱ Πέρσαι ποιεῖν κτ̄ τας τὸν βασιλέων τελευτας. Mandatum
præterea ad omnes Asiae gentes (Alexander) dedit, ut ignem, qui Sacer à Per-
ſis vocatur, quoniam ex se quias (Hephæstion) peregrisset, extinguerent, id quod
in Regum obitu à Persis facilitari solet. Hoc verò mandatum pro infelici o-
mine à vulgo acceptum fuit: Nam Regis mortem à Numine hōc ipso
significari existimabat. Ac sanè haud immeritè Majestati Regiæ, aut etiā

Di-

Divinæ tribuitur hoc elementum , qvod perindè , ac si sanctum esset ,
sine dolore tangi non potest , qvamvis etiam ex mediocri intervallō non
parūm lētitiæ procreet . Est verò altissimum situ , pulcherrimum visu ,
potentissimum naturā . Est enim principium generationis ex sententiâ
Plutarchi , adeò , ut vitam animantis pendere ex igne multi ex illo Vir-
gilii censuerint :

Igneus est ollis vigor , & cœlestis origo.

Varro Zenonem nominat ex Ennio his verbis : *Inde venit divinitus pul-*
lis insinuans scipsa anima , sive , ut Zenon Cittieus animalium semen
ignis , qvi anima & mens , qvi calor è cælo . Qvam qvidem sententiam ,
ut ex Homero probat Synesius epistolâ ad fratrem , profluxisse ex Græ-
cia credibile est . Ex eodem autem fonte , qvòd scilicet Gentes ignem
cum Heraclito , ut Clemens in Protrepticis de eo affirmat , crediderint
esse Deum , apud Persas etiam nefas habebatur ignem aqvâ extinguere :
ex quô mos supplicandi , vesaniæ dicam ac vehementiae plenissimæ ,
qvo se ignem in fluvium missuros minabantur supplices , nisi postulata
impeccarent , referente Plutarcho . Tandem , qvòd ignis hic credere-
tur vim puniendarum animarum habere ob scelera , qvibus se ante su-
am à corpore separationem contaminâissent , prout ex Platone probat
Clemens : Supplicia , inquit , post mortem & pœnas , qvæ igne luuntur à bar-
bara philosophia , universa Musa poëtica , græca etiam surripuit Philosophia .
Plato certè in ultimo de republica sic ait ad verbum : Hic viri agrestes asperitus
ignito cum astitissent , sermonem intelligentes alios qvidem seorsim assumpos-
ducebant . Aridaum autem & alios cum colligâissent , manusq; & pedes , & ca-
put prebendissent , atq; ab eis pellem detraxissent , extra viam non longè tra-
bentes aspalatbis lacerabant . Viri enim illi igniti ei significant angelos , qui as-
sumtos injustos puniunt . Haec tenus Clemens . Qvibus adde , qvòd ab eo-
dem , sed alibi , prudens ac sapiens vocetur ignis , non qvòd expiet aut
purget animas , ut volunt Papicolæ , sed propterea , qvòd dignas ac justas
pœnas ad trutinam Divinæ justitiae expensas exseqvatur . Prudentia
namq; æstimat omnia secundum merita virtutum & vitiorum . Unde
Octavius apud Minutium : Illuc sapiens ignis membra urit & reficit ;
carpit & nutrit : Sicut ignes fulminum corpora tangunt , nec absunt :
Sicut ignes Aetna & Vesuvii , & ardantium ubiq; terrarum flagrant , nec ero-
gantur : ita pœnale illud incendium non damnis ardantium pascitur , sed in-

*exesā Corporum laceratione nutritur. Hic ignis est, q̄vi, ut vetus Autor
credidit apud Plutarchum, patrem & matrem, unde quis natus, devo-
ret, nulli parcens impiorum, nec opus habens renovatione, quemad-
modum Vestae ignis, qui primō quōvis die Martii in ejus accendebatur
aris, teste Macrobiō, & Ovidiō, sic canente:*

*Adde, quod arcanū fieri novus ignis in ade
dicitur & vires flamma refecta capi.*

Sive igitur [ut hucusque dicta in summam contrahamus] facem-
illam Pythagoricam *de eternō igne* accipias, cave nē mortalem thronum
cō unq̄vam expurges: Sive *de animā* devotā, qvæ nullos sibi terminos,
nisi cum DEO, constitui patitur, exponas, vide, ne avaritiarum, in-
juriarum, voluptatum, aliæve mundi fœditates ac fôrdes occupent
illam: aut, si per facem hanc *Deum* significari putas, quid majori curæ
cuiqvam esse potest ac debet, qvām ne in ipsum insurgas, & è fasti-
gio suo detractum illum cupias? Sin *imperiorum symbolum* est in hâc
face; absit ut *αναρχία*, ruptis omnibus subje ctionis, debiti, hono-
ris, officiorum & servitorum fœderibus, imperia, Regum ac Princi-
pum justas ac legitimas potestates, ac Reipublicæ sacræ fundamenta
eversum eat. Sin *divinas literas* per hanc facem intellectas mavis; fac
ne gemmeam illarum sapientilem pestilentium dogmatum & erro-
rum cœnum collutulet: Qvòd si *naturalem & φυῖας & θεῖας οὐτητα*
fax illa denotet; ita rimeris terrena, ut nec inanem famam sectatus
ambitioni tradaste, sed hæc & alia supervacua contēnas. Sin deniq; fax
ista totius humanæ *Philosophiæ* est hieroglyphicum; sciant omnes sub
signis illius militantes, nunq̄vam humana cum divinis, mala cum bo-
nis, neqvitiam cum virtute confundenda esse, ut ut illa horum specie
ineautis obrepere veliat. Quid multis? In qvemcnq; sensum dux-
ris hoc emblema, semper qvod discas inde, & plus qvām primâ fronte
pollicebare, in eo reperies.

Tales faculæ & ignes, qvorum fulgor quoq; versum penetrat,
cūm non nisi in scholis & Academiis rectè fermentur & accendantur,
par est, provideri à Daduchis, ne ob olei pabuliq; defectum lumen
illorum paulatim obscuretur, aut exigui temporis morâ dissipetur aut
extin-

extingvatur penitus, qvīn potius per conjunctionem plurium inter se coherentium lumen & qvandam quasi repercuSSIONem radiorum eorum splendor subinde reddatur illustrior. Exemplo sint illi, qvos flammularum & facularum instar purō, candidō, & illibatō lumine micantium per DEI Gratiam producit nunc Facultas nostra, & veluti de novo accedit, juvenes, doctrinā & moribus præstantes. Nec n. malæ educationis vel aëris vitiō exarserunt, ut prodigiis Cometæ, non nisi malorum prænunci, sed qvi in circulis accensi suis, & in humanitatis atqve eruditionis signiferō unicè terentes semitam promittant in hōc Jubilæo Christianō à servitute bellicā liberationem, & veri luminis in DEI VERBō accensi cursum nunquam interrumpendum.

In quo sanè omne diei erastini horis matutinis, DEO Gratiam largiente, in lucem prodibunt, ut semel, qvō mittentur à D E O , vadant, Juvenes eruditæ sequentes numerō quindecim :

- I. JOHANNES HEINRICUS HÖ PNER Lipsiensis.
- II. JOHANNES LOMNITIVS Grimmensis.
- III. PAVLVS Böse
- IV. PAVLVS Windler
- V. MAURITIUS Striebel Dresdensis.
- VI. TILEMANNVS BACKHVSIVS Zizenfis.
- VII. GOTHOFREDVS BERNHARDI, Wurzenfis.
- VIII. MICHAEL BARTHOLOMÆI, Grimmensis.
- IX. FRIDERICVS Blumberg/ Schneebergensis.
- X. GEORGIVS Fischer/ Penicensis.
- XI. DAVID Schwertner Crazovia-Bohemus.
- XII. CHRISTOPHORVS Lincke/ Freibergensis.
- XIII. HEINRICVS ANDREAS Mengering / Magdeburgensis.
- XIV. JOHANNES Morgner / Graiza-Variscus.
- XV. ERHARDVS WEIGELIVS, Weida-Palatinus.

Formosiorēm his omnibus faciem arbitramur, qvām ut fortuitam qvisqvam putet. Ideoqve insigne qvoddam singulare tribuetur ipfis.

ip̄is à Facultate nostrâ , titulus scilicet Magisterii , in cuius splendore ,
minimè conjectō in angustum , sed liberiùs emicante , nullius levita-
tis argumentum præ se ferent , nec annulis tantūm digitos , aut mitrâ
caput exornabunt ; sed doctrinarum & morum suorum gemmas , non
in transitu cognitas , in omni regione disponendo , alios fortientur &
adjungent sibi discipulos , qvibus pietatis & virtutis posthac instillent
præcepta qvibus oculis , manibus , voce , ingeniō , operâ , inserviant .
Faxit Deus , ut talibus faculis posthac qvoq; annis singulis idonea ma-
teria , divinis radiis accensa , succrescat : qvæ verò nunc eluxerunt , in-
crementa lucis subinde majora sumant , ut non tantūm ipsæ ardere ,
sed & earum nitore in puram lucem perducto , h̄c & alibi , alia , alia-
qve lumina , majores minoresq; ignes accendantur , qvos nulla tem-
pestas abscondat , nullus ventus turbet aut extinguat !

Actum verò renunciationis crastinum , ut Rector Magnificus &
reliqui Proceres Academici , unā cùm invitatis Hospitibus & nobilissi-
mis , literatissimisq; Studiosis , qvilibet suō locō , splendidum
præsentia suā reddant , est , qvod officiosè & amanter ro-
gamus . P. P. propriidie Calendarum Febr.

Anno clo I c L.

Typis Hæredum Timothei Hōnii.

Coll. diss. A. 253, misc. 24